

Høringssvar ift. Børn- og Ungepolitik for Fredericia Kommune - Helle Mosgaard Nielsen, Skærbæk

I efteråret sidste år udtalte en politiker fra Børn- og Ungeudvalget på et byrådsmøde, at når Børn- og Ungepolitikken var endelig, kan borgerne hænge politikerne op på det, hvis Børn- og Ungepolitikken ikke bliver overholdt.

Udfordringen med politikken, som jeg ser det, er, at den ikke er konkret nok til, at vi som borgere rent faktisk kan se, hvad det er, politikere/forvaltning/kommune skal levere og hvornår det er tilstrækkeligt - altså, hvornår politikere/forvaltning/kommune har leveret på politikken.

Det er fx ikke noget commitment ift. økonomien, som nødvendigvis skal følge med for at forvaltning/fagfolk/ildsjæle kan hjælpe med at rette op på den nuværende situation.

Der er heller ikke nogle konkrete tal-mål - fx i dag ser et givent område "sådan" ud, og vi har en målsætning om at komme "herhen". Man bør kunne se resultatet og kunne evaluere det.

Der er desuden udviklet en Bosætningsstrategi for Fredericia Kommune, hvor man ønsker at fastholde, tiltrække borgere til Fredericia. Det vil givetvis også kræve et hensyn ift. Børn- og Ungepolitikken - at vi ikke bare skal få fundet et godt niveau for de nuværende børn, men også sikre at rammerne er til at rumme de tilflyttende børn og familier.

Side 1: Fredericia Kommune ønsker at være børnefamiliernes førstevalg - I skriver, I faktisk ønsker at være mere end det. Her nævnes der, at:

- der er overset potentiale
- det gode hverdagsmiljø er de voksnes ansvar

En forudsætning for dette er, at der er tilstrækkeligt personale i institutioner og på skoler, og at rammerne er tilstrækkelige til formålet.

Det er også rigtigt, at børn og unge ofte kan mere, end de selv tror. Igen dyrkes dette bedst, når man er i trygge og tillidsfulde relationer til bl.a. voksne fagpersoner, når man er i institutionen og skolens varetægt. Hvis man som barn/ung er i rammer, hvor de fysiske rammer ikke er tilstrækkelige til at blive set, eller der er for få voksne til stede til ift at barnet/den unge bliver set, bliver det også vanskeligt at levere ind i fællesskaberne - uanset om det gælder at "invitere" andre ind eller om man skal opnå at blive "inviteret" ind. Børn/unges drive, energi, mod på livet kommer af at blive set, blive opmuntret til at presse dem selv og deres grænser i trygge og kendte rammer.

På side 8 Ambitioner i hverdagen. Her savner jeg, at man tager stilling til institutionens indflydelse på børnene i alderen fra 1-5 år. Man siger, at de første 1000 dage er afgørende for barnets trygge start på livet. Dette indebærer bl.a. fast fagpersonale, en forudsigelig hverdag, så få skift, som muligt - så barnet får en oplevelse af at "høre til" - og ikke være en brik, man kan flytte rundt med, hvis der skal spares personale, eller man beslutter at over-normere eller blot beslutter at en besparelse skal foretages. Børn og voksne skal kunne regne med, at kvaliteten både ift. fagpersonale og rammer er af en kvalitet, så man netop opnår den trygge start på livet.